

Pétův neobyčejný katalog plný nevýhod

Na rozdíl od Valentýnky, Pěta nemusel přemýšlet dlouho. Sotva zasedl za psací stůl, vytáhl velký blok a nakreslil několik zvířat. Slona, lva, krokodýla, nosorožce a hyenu. Kreslil hezky a nejvíc se mu povedl nosorožec. Pak přikreslil několik ohlodaných a sluncem vybělených kostí, jedny boty a na další papír napsal:

Pěťa se pobaveně zasmál. To bude Valentýnka koukat, jak to vymyslel! Takovouhle cestovní kancelář nikdo nemá, a katalog se i pěkně rýmuje. Valentýnka ho může klidně zazpívat jako písničku.

„Polette s námi do Afriky...“ zpíval si Pěťa jako v opeře. „V horuku dny protrpíte, žízni se potrápíte...“

A jak si tak pěl a vesele se pitvořil, zavolala mu Valentýnka.

„Nazdárek, Valentýnko!“ zakřenil se Pěťa.

„Ahoj Pěťo,“ ozvala se Valentýnka. „Už si něco vymyslel do katalogu?“

„Pch, všechno dávno mám,“ naparoval se Pěťa.

„Vážně?“ žasla Valentýnka. „A to sis vymyslel ten zájezd plný nevýhod?“

„No jasně,“ tančil Pěťa s mobilem v ruce.

„Ale není to něco jako ta moucha schovaná v šumivé kouli?“ ujišťovala se Valentýnka. „Víš, jako že mi to teda nebude vůbec k smíchu.“

„Nééé,“ dušoval se Pěťa.

„Jak nééé?“ chtěla vědět Valentýnka.

„Já myslím, že se ti moje věty v katalogu zalíbí. Jsou jako písnička,“ prohodil Pěťa.

„Jaká písnička?“ byla zmatená Valentýnka.

„Že je můžeš zazpívat,“ vysvětlil Pěťa.

„Aha,“ řekla poněkud zaraženě holčička, ovšem vzápětí naléhavě dodala: „A vyrobíš, prosím tě, ještě jeden katalog s výhodou?“

„S výhodou?“ zašklebil se Pěťa.

„Prosím, prosím.“

„Možná jo,“ napůl přislíbil Pěťa.

„Děkuju, tak zítra v naší cestovní kanceláři,“ řekla Valentýnka a vytípla mobil.

Ach, ta Valentýnka, povzdechl si Pěťa. Co mi to zase nařídila? Vždyť já žádný katalog s výhodou dělat nechci. To je přece nuda, psát o výhodách. Výhody, výhody, opakoval si Pěťa. Ale jako naschvál ho nenapadala žádná cestovní výhoda. A tak cucal konec pastelky, koukal z okna a místo slova výhody si začal v duchu broukat hody, hody, doprovody.

Naše výhody jsou hody, hody, doprovody, říkal si Pěťa.

Jenže to nedávalo žádný smysl.

Kdybych do té šumivky nedal mrtvou mouchu, Valentýnka by byla s mým katalogem plným nevýhod určitě spokojená, uvažoval Pěťa. Takhle se bojí, že se můj katalog nehodí do její vznešené cestovní kanceláře.

A tu na okno dosedla moucha. Hlasitě bzučela a třela si přední nožky. Jak ji Pěťa pozoroval, náhle si vzpomněl, jak soused pan Konstantin poletoval po pokoji s plácačkou a vyháněl mouchy otevřeným oknem. Jen jedna chudinka muška zůstala zabitá na okenním parapetu a právě tu si Pěťa vzal a potom tajně strčil do šumivé koule.

Třeba mi pan Konstantin poradí, blesklo Pěťovi hlavou a v tu ránu se vztyčil na židli. Za pár minut už zvonil na bílé dveře dole v přízemí.